

преди да успѣятъ да я прогонятъ. Сегѣ служащитѣ и публиката вече знаяха, че тя е зла маймуна.

Забележително е, че хората сж твърде любопитни да видятъ голѣмитѣ пакостници и злодеи. Джини минаваше за такава, и привличаше публиката. Главниятъ надзирателъ, едрякъ съ яки ржце, но съ меко сърдце, продължи своитѣ старания да я опитоми и да се разбере съ нея.

Когато отиде самъ до помѣщението да занесе храна, тя се покатери на едно високо мѣсто, закрѣска, загледа го втренчено и сърдито, слизаше и пакъ се катерѣше, като че искаше да го предизвика да влѣзе вжтре. Той желаше да действува миролюбиво и съ добро, за това не влѣзе въ помѣщението, но отвънъ я наблюдаваше проницателно. Той бѣ застаналъ неподвижно. Джини не е страхлива, а това е много важно: храброто животно се опитомява по-лесно, отколкото ако е страхливо; това е известно на всѣки звѣроукротителъ.

Бонами вкара отвънъ храна и вода, безъ да влиза въ помѣщението, за да не възбужда Джини; но тя тичаше и обикаляше отвжтре все тамъ, дето той бѣ застаналъ, застрашително поръмжаваше, одраска се съ малкия прѣстъ, покатери се и пакъ слѣзе и се хвърли върху желѣзнитѣ пржчки на решетката. Това подплаши другитѣ маймуни въ кафеза, но Бонами забеляза, че тя не е направила досега пакостъ на никоя отъ тѣхъ, макаръ и да е имала за това много удобни случаи.

Една сутринъ, преди пушането на публиката, той бѣ свидетелъ на необикновено събитие. Въ помѣщението имаше една малка маймунка, която